

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. Бургас , 10.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и трети юни, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева
Върбанова
Детелина К. Димова

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Детелина К. Димова Въззивно гражданско
дело № 20212100500735 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 260872 от 15.12.2020 г. по гр.д. № 10788/2019 г. по описа на БРС, Бургаският районен съд е осъдил Община Бургас, с адрес гр. Бургас, ул. "Александровска" 26, представлявана от кмета Димитър Николов да заплати на Т. Г. Ю., ЕГН ***** от *** сумата от 1500 лева- главница, частично от общо претендирана главница от 40000 лева, представляваща обезщетение за понесени неимуществени вреди – болки, страдания и неудобства в следствие на получен травматичен субдурален хематом, причинен на 20.06.2019г. от падане на ищеца и удряне на главата му в небезопасна неравност на тротоара на улица в гр. Бургас, стопанисвана от общината, ведно със законната лихва върху сумата от 1500 лева, считано от подаване на исковата молба – 27.12.2019г. до окончателното изплащане, както и сумата от 240 лева - разноски за водене на делото. Сумата от 335 лева - адвокатско възнаграждение, дължимо на основание чл.38, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от ЗА, е присъдено в полза на адв. Стоян Петров от БАК- упълномощен процесуален представител на ищеца. Решението по предявения главен иск е постановено при участието на третото лице – помагач "Щрабаг" ЕАД, ЕИК 130463628.

Със същото решение, съдът е уважил и предявеният от Община Бургас обратен иск, насочен против „Щрабаг“ ЕАД, ЕИК 130463628, като е осъдил дружеството да заплати на Община Бургас присъдените по главния иск суми, след като същата изпълни постановеното срещу нея осъдително решение спрямо ищеца Т. Г. Ю., които суми „Щрабаг“ ЕАД дължи поради неизпълнение на задълженията си по договор от 28.05.2019г. за извършване на дейности по строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците, общинските пътища и техните съоръжения в териториален обхват, попадащ в Обособена позиция № 4 “Център“. По уважения обратен иск ”Щрабаг“ ЕАД е осъден да заплати на Община Бургас сумата от 160 лева съдебно – деловодни разноски.

Срещу първоинстанционното решение са постъпили два броя въззивни жалби: 1./въззивна жалба вх. № 263134/26.01.2021 г. , подадена от Община Бургас и 2./ въззивна жалба вх. № 264090/01.02.2021 г., подадена от „Щрабаг“ ЕАД.

С депозираната от Община Бургас **въззивна жалба**, първоинстанционното решение се оспорва като неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и като необосновано, поради формиране на изводи, които не кореспондират на събраните по делото доказателства. Оспорва се изводът на БРС относно наличие на причинно – следствена връзка между вредата и деликта, който бил формиран в резултат на неправилна оценка на доказателствата по делото и игнориране на съществуващото противоречие между свидетелските показания на св. Д. и обясненията на вещото лице по СМЕ. Твърди се, че по делото останал неизяснен механизмът на настъпване на сочените от ищеца наранявания, както и не била установена пътната обстановка около мястото, на което ищецът твърди, че бил паднал. Съдът констатира, че на мястото съществували големи неравности, от порядъка на 20 см, редуващи се дупки и бетонни късове, но липсвал извод относно конкретния вид неравност, в която ищецът се е препънал. Липсата на установеност на фактическата обстановка, при която е настъпил инцидента, възпрепятствала доказването на причинно – следствената връзка между увреждането и попадането в конкретно препятствие на пътя. Възражава се, че съдът не е обсъдил подробно показателите от епикризата на ищеца, установяващи състоянието му след мозъчен инфаркт два месеца след падането. Възражава се и срещу приетия от съда за справедлив размера на обезвреда от 10 000 лева. Това обезщетение не било съразмерно на действително претърпените от ищеца вреди като при определянето му съдът не е съобразил последващото пълно възстановяване на здравословното му състояние. Моли се за отмяна на решението и се иска съдът изцяло да отхвърли предявените иски. Претендират се разноски за двете инстанции. Не се правят доказателствени искания.

По жалбата, подадена от Община Бургас са постъпили отговори от въззиваемия Т.Ю. и от ответника по обратния иск - „Щрабаг“ ЕАД. С отговора, подаден от г-н Ю. въззивната жалба се оспорва като неоснователна и бланкетно се възражава, че решението на БРС се основава на всички събрани по делото доказателства, от които правилно съдът е заключил, че вина за инцидента има Община Бургас, поради неизпълнение на задължението

й да поддържа тротоара в изправност и че е налице причинно – следствена връзка между падането на ищеца и нанасянето на рана на главата му. Претендира за разноски.

С отговора, подаден от „Щрабаг“ ЕАД се изразява становище за основателност на въззивната жалба, с която Община Бургас оспорва решението на БРС, в частта, в която е уважен главния иск. Третото лице – помагач се солидаризира с възраженията на ответната община, с които се релевират доводи за неоснователност на главния иск. Намира, че решението е постановено при неясна фактическа обстановка, неясен механизъм на настъпване на увреждането, недоказана причинно – следствена връзка между инцидента и увреждането и неотчитане на съпричиняването от страна на ищеца. Поради недоказаност на главния иск, счита, че като недоказан следва да се отхвърли и обратния иск, предявен от Община Бургас против „Щрабаг“ ЕАД, като в тази връзка третото лице – помагач излага подробни възражения, каквито идентични по съдържание релевира и в подадената от свое име въззивна жалба.

С въззивната жалба подадена от „Щрабаг“ ЕАД, с вх. № 264090/01.02.2021 г. , първоинстанционното решение се оспорва изцяло, както в частта, в която е уважен главния иск, така и в частта, в която съдът се е произнесъл по обратния иск. Жалбоподателят намира, че решението е недопустимо спрямо него, също така неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и необосновано, непочиващо на събраните в производството доказателства.

Възражението си за недопустимост на решението основава на довода за недопустимо конституиране на „Щрабаг“ ЕАД като помагач на страната на ответника. Сочи се, че договорните отношения между дружеството и Общината се отнасяли само за конкретно възложени по силата на сключения между тях договор ремонтни работи, а такива досежно процесната ул. Св. Патриарх Евтимий не били възложени от ищеца по обратния иск. Освен това излага твърдения, че след получаване на исковата молба Община Бургас в действителност била отремонтирала процесния тротоар, но този ремонт не бил възложен на „Щрабаг“ ЕАД, а на трето лице. Твърди, че общината, в качеството ѝ на собственик и стопанин на техническата инфраструктура имала самостоятелно задължение да следи и контролира правилната ѝ експлоатация, в това число и като не допуска по тротоара да паркират МПС, в резултат на което настилката се компроментирала и се възпрепятствало преминаването на пешеходците по тротоара. С оглед на изложеното, за причинените на ищеца вреди отговорност следва да понесе само Общината, поради което се иска производството да бъде прекратено по отношение на „Щрабаг“ ЕАД или обратния иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Излагат се подробни възражения и за неоснователност на предявения главен иск, както и за неправилност и необоснованост на обжалваното решение досежно приетите от съда констатации касаещи механизма на причиняване на увреждането. Сочи се, че ако в действителност ищецът се бил спънал в бетонови парчета /боклуци/, то за тяхното

премахване и почистване „Щрабаг“ ЕАД не е имал задължение по сключения договор с Общината. Оспорва се наличието на причинно- следствена връзка между падането и твърдените от ищеца увреждания и се прави анализ на заключението на СМЕ, която според този въззивник почивала на догадки и предположения, а не на категорично установени факти. Твърди се, че е налице съпричиняване от пострадалия, който проявил разсеяност и невнимателност, при все че след като познавал района и бил наясно с лошото състояние на тротоара следвало да прояви повишено внимание. Ищецът бил допринесъл за увреждането си и с последващото си поведение, тъй като не потърсил веднага лекарска помощ, макар, че според показанията на св. Ю. раната от дясната страна на главата цяла вечер кървяла, както и че три – четири дни след падането се налагало тя да прави превръзки на удареното място. Лекарска помощ не била потърсена и в следващия месец, макар, че състоянието му не било напълно възстановено. В резултат на проявеното от ищеца бездействие, състоянието му се влошило до степен, налагаща необходимост от оперативна намеса.

Въззивното дружество оспорва и размера на определеното от съда справедливо обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди. Сочи се, че същото не е съобразено с икономическата обстановка в страната към момента на злополуката. Не е отчетена сравнително кратката продължителност на изпитваната болка, както и обстоятелството, че след проведените медицински процедури не са останали невъзстановени увреждания. Намира, че с оглед всички данни по делото, обезщетение в размер на 10 000 лева се явява несъразмерно и прекомерно и заявява, че ако се отчете и съпричиняването от страна на ищеца, то евентуалното обезщетение следва да е в размер на не повече от 1000 лева.

Подробни оплаквания се правят досежно изводите на районния съд по основателността на предявения обратен иск. Възражава срещу извода на съда, според който задължението на „Щрабаг“ ЕАД да докладва за съществуващи неравности на пътното платно и тротоарите било първо по време съгласно договореното между страните и за това, че отговорността на дружеството следвало да бъде ангажирано само поради това, че липсвали месечни доклади за необходимите ремонти. Излага твърдения, че обходите по отделните участъци, били провеждани винаги в присъствие на представител на Общината, а освен това нейно било нормативно уреденото задължение за поддържане и ремонт на уличната и пътната мрежа. След като общината по силата на закона е натоварена на самостоятелно основание да осъществява контрол и да установява нарушена пътна и тротоарна настилка, то евентуалното неподдаване на информация от страна на „Щрабаг“ ЕАД не води автоматично до ангажиране отговорността на дружеството и до изключване на тази на общината. Независимо от това, жалбоподателят твърди, че е изпълнявало регулярно задължението си за обхождане на района и за докладване на необходимите ремонти, което се установявало от показанията на св. Д. Б.. Дружеството обаче не разполагало с оперативна самостоятелност да извършва ремонти по пътните настилки, попадащи във възложения му район по собствена инициатива, а само след изрично възлагане от страна на Община Бургас. Освен това Общината била наясно за необходимостта от ремонт на улицата Св. Патриарх

Евтимий“, за което свидетелствал факта, че същата била включена за цялостна реконструкция в обществена поръчка и именно поради това никакви ремонти по сочената улица не били възлагани на дружеството, въпреки подаваните устни доклади. Независимо от това, третото лице – помагач посочва, че и понастоящем ежесечно подава писмени доклади относно необходимостта от извършване на ремонт на процесната улица, но такъв така и не бил възлаган. В подкрепа на тези твърдения представя и моли на основание чл. 266, ал. 2 т. 2 от ГПК да бъдат приети като доказателства докладите за месеците декември, 2020 г. и януари и февруари, 2021 г.

Прави искане за отмяна на определението, с което „Щрабаг“ ЕАД е конституирано като трето лице – помагач и моли производството по делото да бъде прекратено по отношение на дружеството. В условията на евентуалност моли претенциите на ищеца да бъдат отхвърлени като неоснователни, а в случай, че съдът ги прецени за основателни, то да намали присъденото обезщетение. Евентуално моли да бъдат отхвърлени претенциите на Общината по обратния иск. Претендира разноски.

С допълнителна молба, депозирана след подаване на въззивната жалба, въззивното дружество „Щрабаг“ ЕАД представя и моли да бъдат приети като доказателства представените вътрешна записка рег. № Z-26/27.01.2021 г., както и 10 броя доклади за период от м. 02.2020 г. до м. 11.2020 г., с които иска да установи, че „Щрабаг“ ЕАД редовно е подавало доклади към Община Бургас, като е включвал в списъка на улиците, нуждаещи се от ремонт и процесната улица. Твърди, че независимо от представените доклади, Община Бургас продължавала да не включва процесната улица в списъка на участъците за спешни ремонти. Заявява, че представените доказателства идвали да докажат възражението на „Щрабаг“ ЕАД, че независимо от извършените доклади /писмени или устни/, в крайна сметка решението кои ремонти са приоритетни и като такива биват възлагани за ремонт е на възложителя Община Бургас.

Препис от въззивната жалба на „Щрабаг“ ЕАД е връчен на останалите страни в производството, от името на които са постъпили писмени отговори. Ищецът Т.Ю. прави бланкетни оспорвания за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

С подадения в срока по чл. 263 от ГПК отговор от страна на Община Бургас, се излага становище за неоснователност на отправените от „Щрабаг“ ЕАД възражения, касаещи основателността на обратния иск. Прави се позоваване на клаузи от сключения между страните договор за строителство, ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците в определения териториален обхват, в който попада и ул. Св. Патриарх Евтимий, като се поддържа, че съгласно договореното, дружеството имало задължение да осъществява текущо поддържане на пътищата и неизпълнението на същото води до ангажиране на отговорността му. Моли за отхвърляне на подадената от „Щрабаг“ ЕАД въззивна жалба.

В съдебно заседание пред БОС страните по делото се представяват от упълномощените си процесуални представители като заявяват, че поддържат изложените в подадените от тях жалби и отговори към тях становища. Въззивното дружество – ответник по обратния иск „Щрабаг“ ЕАД, чрез пълномощника си поддържа искането си за приемане на представените с жалбата и с допълнение към нея доказателства – писмени доклади за състоянието на пътните настилки в участъка, който е възложен за поддръжка и ремонтни работи от Община Бургас, чрез които цели да докаже оплакванията си, че макар в следващите се след инцидента месеци да се информирали общината за необходимостта от ремонт на конкретната улица, на която е настъпил инцидента – ул. Св. Патриарх Евтимий, такъв и до настоящия момент не е възложен. По представените доказателства, останалите страни са изразили становища, като намират същите за неотнормими към предмета на делото, тъй като касаят период след процесния инцидент. По същество страните, подали въззивни жалби срещу решението молят за тяхното уважаване, а въззиваемата страна – ищец по главния иск моли за потвърждаване на решението. Всички страни претендират за присъждане на разноските за въззивното производство, като представителя на общината претендира юрисконсулско възнаграждение, въззивното дружество „Щрабаг“ ЕООД моли за присъждане на разноски съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК, а пълномощникът на ищеца иска да му бъде определено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Съдът намира, че и двете въззивни жалби са редовни и допустими като подадени от страни, имащи правен интерес от обжалването, депозирани в законоустановения двуседмичен срок по чл. 259, ал. 1 от ГПК и насочени срещу подлежащ на обжалване акт.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността и допустимостта на решението, като в случая въззивният съд намира, че първоинстанционното решение съдържа реквизитите на чл.236 ГПК и е действително. Произнасянето съответства на предявеното искане и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими. По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания за неправилност на решението.

При извършена въззивна проверка на решението в така очертаните предели и след самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, както и при съобразяване на приложимите законови разпоредби, настоящия съдебен състав намира следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Т. Г. Ю. против Община Бургас главен иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 1500 лева, част от общо претендираната главница от 40 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди /болки, страдания, неудобства/ в резултат на получен травматичен субдурален хематом, причинен на 20.06.2019 г. от падане на ищеца и удряне на

главата му в необезопасена неравност на тротоара на ул. „Св. Патриарх Евтимий“ в град Бургас, стопанисвана от общината, ведно със законната лихва върху сумата от 1500 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. По делото е конституирано трето лице помагач – дружеството „Щрабаг“ ЕАД, на което ответната община била възложила по силата на сключен между тях договор от 28.05.2019 г. дейностите по поддържане на улични, пътни и тротоарни настилки и текущ ремонт, като в предмета на договора попадал и участъка, в който е настъпил твърдения от ищеца инцидент. Изложените от ответната община твърдения за допуснато от страна на дружеството – изпълнител неизпълнение на поетите с посочения договор задължения, са обосנוвали правния интерес от предявяване на обратен иск от Община Бургас против Щрабаг ЕАД, приет за съвместно разглеждане в настоящото производство за присъждане на сумите, които евентуално общината ще бъде осъдена да заплати на ищеца по главния иск.

За доказване на настъпилия инцидент, от който ищецът е претърпял сочените неимуществени вреди са ангажирани гласни доказателства, а относно причинените му физически травми и влошеното вследствие от тях здравословно състояние е представена медицинска документация, назначена е била и съдебно-медицинска експертиза.

От свидетелските показания на свидетеля Д. Б. се установява, че на дата 20.06.2019 г., същият заедно с ищеца се прибирали от разходка и в близост до кооперацията, намираща се на адрес: ***, в която и двамата живеели, Т.Ю. се спънал в съществуващи неравности на тротоара. Свидетелят в детайли описва състоянието на съществуващата на мястото на инцидента земна настилка: „по принцип мястото се води тротоар, но не беше възстановен“, „на мястото нямаше тротоарни плочки“, имаше „остатъци от бетон“, „има големи неравности от порядъка на 20 см., има дупки, после бетон, после пак дупки“, „тротортът е в такова положение от 2008 г.“ От показанията на същия свидетел се установява и механизма на настъпване на увреждането, както и настъпилите вреди. Същият заявява, че както са вървели, ищецът се е спънал в съществуващите на място неравности и е паднал на земята, при което си е ударил главата, в дясната част на която имало кръв. Свидетелят уточнява, че свидетелят е паднал върху земята, върху която имало остатъци от бетон, а не върху намиращите се в близост бетонови саксии. Изложените от този свидетел обстоятелства се подкрепят от показанията на косвения свидетел И. Ю., която е възприела състоянието на съпруга си, както и обясненията на какво се дължи същото, непосредствено след падането, а така също и от писмените документи, установяващи вида и характера на нараняванията на ищеца.

На следващо място, правилно съдът е установил както претърпените от ищеца вреди, така и причинно – следствената връзка, в която същите се намират с описания инцидент. Според заключението на СМЕ, ищецът вследствие на описаното падане, си е ударил главата и е получил рана , а по – късно е получил клиника на мозъчна компресия. След извършване на съответните изследвания се е установил травматичен субдурален хематом, което наложило оперативното му отстраняване на 29.08.2019 г. Вещото лице дава

заклучение, че обичайния механизъм на получаването на хематома е при травма на главата и може да се получи по начина, описан от пострадалия, т.е. при падане на терен с удар на главата в него. Дава обяснение и относно по – късното проявление на т.нар. субдарален хематом, а именно, че при вътрешночерепните кръвоизливи обикновено се наблюдава светъл период, който е най – дълъг при обсъждания субдарален хематом, както и че клинически същия се проявява, когато количеството на хематома надхвърли 120 куб.см. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че е било възможно при извършен преглед веднага след падането да не се улови въпросния хематом, тъй като докато количеството на кръвта е малко, той не се проявява клинически. След като надхвърли посоченото критично количество от 120 мл, т.е. с нарастването на хематома започват нарушения в мисленето и говора. С това се обяснява и защо ищецът е потърсил медицинска помощ няколко дена след инцидента, като до този момент превръзките на получената рана са били сменяни в домашни условия. Вещото лице Парасков е дал заключение и относно възстановителния процес в този случай, като е посочил, че обичайно срокът на отшумяване при такива травми е шест месеца. Обяснява, че продължаващото главоболие от което се оплаква ищецът е възможно да се обясни именно с получения в резултат на падането хематом.

Според въззивната инстанция, районния съд е изяснил правилно механизма на увреждането, настъпилите в резултат от същото вреди, както и наличието на причинно – следствена връзка между тях. Фактическата обстановка е изяснена след пълно и обективно обсъждане на събраните доказателства, и въз основа на същите съдът е формирал обосновани изводи, които напълно се споделят от настоящата съдебна инстанция, която на основание чл.272 от ГПК препраща към мотивите на районния съд.

Съгласно чл.45 ал.1 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите които виновно е причинил другиму като съобразно изискванията на чл.49 от ЗЗД следва да се установи наличието на вреда, противоправно поведение на деликвента, както и причинно[1]следствена връзка между деянието и противоправния резултат.

По делото е безспорно установено, че Община Бургас съгласно чл.3 от ЗДП и чл.50 от ЗЗД отговаря за поддръжката на пътищата на територията на общината, чийто собственик е тя. Улицата на която е станало произшествието е общинска собственост. В този смисъл следва да се вземат предвид нормите на чл.2 ал.2 т.2 от ЗОС във вр. с §7 ал.1 т.4 от ПЗР на ЗМСМА като следва да се счита, че общината е тази върху която пада задължението за поддръжка и управляването на имотите, включително и по смисъла на чл.19 от ЗП и чл.11 ал.1 от ЗОС. Съгласно § 7, т.4 от ПЗР на ЗМСМА собственост на общините са общинските пътища, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване, а съгласно чл.31 от Закона за пътищата и зграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Общината като собственик на улицата е била длъжна да я стопанисва правилно, да я поддържа и ремонтира, за да може улицата да е в добро състояние.

При тези съображения се споделя извода в обжалваното решение, че са налице

предпоставките за ангажиране на гаранционно обезпечителната отговорност на общината на основание чл.49 ЗЗД, тъй като не е поддържала тротоарната настилка в добро състояние и не е ремонтирала съществуващите неравности и дупки. Напълно се споделят изводите на БРС, че в случая е неоснователно възражението за съпричиняване. Така видно от събраните доказателства ищецът се е движел по тротоара, в какъвто смисъл са и установените правила за придвижване на пешеходците. По делото няма установена друга причина, която да стои в причинно –следствена връзка с инцидента /като например някакво особено физическо или психическо състояние на ищеца или друга такава/. След като единствено установената по делото причина за падането на ищеца е съществуващата неравност на тротоара, то тогава не може да се приеме, че е налице съпричиняване.

По отношение на приетия от съда размер на справедливото по смисъла на чл. 52 от ЗЗД обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди, а именно сумата от 10 000 лева, и двамата въззивника заявяват оплаквания, че същото е неоснователно завишено. Въззивният съд, след собствена преценка на доказателствата и доводите на страните по вътрешно убеждение, намира, че така определеното от БРС обезщетение в размер на 10 000 лева отговаря на законоустановения критерий за справедливост, установен с правната норма на чл. 52 от ЗЗД. Всички обстоятелства, които районният съд в мотивите си подробно е обсъдил формирайки заключение относно размера на обезщетението, се възприемат напълно и от настоящия съд. Преценени в съвкупност данните за: състоянието, в което ищецът се е намирал непосредствено след инцидента, за извършените прегледи и изследвания, за преминалото оперативно лечение, за посттравматичните последици, продължителността на възстановителния период, и търпените от ищеца през цялото това време болки и страдания, които в началото неминуемо са били с по – голям интензитет и сила, но са продължили да съществуват и до пълното му възстановяване след, така както и възрастта на пострадалия -72 години, която предполага по – голяма чувствителност към подобни внезапни травми, изходът от които би могъл да бъде и много по – сериозен и поставящ във висок риск цялостното здравословно състояние на пострадалия, *всички те* обосновават извод, че глобално обезщетение за всички претърпени неимуществени вреди в размер от 10 000 лева не е прекомерно завишено.

Ето защо, въз основа на гореизложеното, настоящата инстанция намира подадената от Община Бургас жалба, а така също и подадената от Щрабаг ЕАД жалба, в частта, в която се оспорва правилността на решението по главния иск, в това число и изразените и в двете жалби твърдения за неправилно определяне размера на обезщетението- за неоснователни.

По въззивната жалба, подадена от „Щрабаг“ АД, в частта, в която се оспорва правилността на решението по обратния иск, съдът намира следното.

На първо място въззивното дружество възражава, че производството спрямо него е недопустимо, тъй като същото неправилно било конституирано като трето лице – помагач на страната на ответника. Аргументи в подкрепа на това възражение се търсят в предмета на сключения между Община Бургас и Щрабаг ЕАД договор, като дружеството счита, че

неговата договорна отговорност може да бъде ангажирана само доколкото се касае до възложени СМР, но не и за такива, за които макар да е съществувала необходимост от извършване, отремонирането им не е било изрично възложено на Щрабаг ЕАД или пък е извършено от трето лице.

Въззивният съд намира за неоснователни оплакванията за недопустимост на производството по обратния иск. Преценката за допустимост за извежда от изложените в исковата молба фактически твърдения. В случая, сред обстоятелствата, на които се основава предявеният от Община Бургас против Щрабаг ЕАД обратен иск са и тези за наличие на сключен договор между страните, с който на дружеството се възлага извършването на дейности по строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците, попадащи в определен териториален обхват, в който е и процесната ул. „Св. Патриарх Евтимий“. Тези твърдения са достатъчни да обосноват извод за допустимост на обратния иск, с който се иска ангажирането на договорната отговорност на ответника, като се установява, че е налице правен интерес от воденето му, както и надлежната процесуална и материална легитимация на страните. Всички останали възражения дали следва да бъде ангажирана отговорността на дружеството, по изложените в жалбата съображения, са такива по основателност на иска, а не по неговата допустимост.

На следващо място, въззивното дружество твърди, че не е налице неизпълнение на поетите от същото задължения, в качеството му на изпълнител по сключения с Община Бургас договор за поддръжка. В тази връзка излага подробни съображения, за това, че: нямало задължение за изготвяне писмени доклади, като такива били извършвани в устна форма; че независимо от наличието или не на доклади, Общината сама била длъжна да следи за състоянието на уличните настилки и да възлага тяхното отремониране по собствена инициатива; че дружеството не разполагало с оперативна самостоятелност само да прецени кои улица приоритетно да отремонира, а освен това за да предприеме ремонтни дейности следвало да има изрично възлагане, тъй като по този начин се определят и съответните разходи за самия ремонт, които Общината се задължавала да заплати. В подкрепа на възраженията си представя доказателства, от които се установява, че след м. април 2020 г. Щрабаг ЕАД е започнало да изготвя писмени доклади за необходимите ремонтни дейности, констатациите в които са извършвани в рамките на задължителните месечни обходи на договорния участък. Представените доклади са приети от съда, с оглед становището на представилата ги страна за тяхната относимост доколкото чрез тях се установявали отношенията между страните по обратния иск, като страни по сключения договор за поддръжка от 28.05.2019 г. Според настоящият съд, представените документи обаче нямат пряко доказателствено значение за установяване на релевантните по делото факти, тъй като същите са съставени в период, след настъпване на инцидента и не доказват нито пряко, нито косвено твърдяното от Щрабаг ЕАД изпълнение на поетите от него като изпълнител договорни задължения, и по – конкретно това по чл. 31 от раздел V, за представяне в срок до всеки първи понеделник на месеца доклад за необходимите ремонтни дейности. Впрочем страните не спорят, че към датата на настъпване на инцидента такъв

писмен доклад не е бил представян. Според настоящият съд неизпълнението на това договорно задължение от страна на изпълнителя е годно да обоснове ангажиране на договорната му отговорност, с оглед обстоятелството, че същото не е изолирано от останалите предвидени за страните по този договор права и задължения, а се намира в обуславяща връзка със същите и може да се приеме, че именно от неговото изпълнение зависят следващите действия, които Общината като възложител следва да предприеме по възлагане извършването на конкретни ремонтни дейности. Този извод следва от систематичното тълкуване на цялата разпоредба на чл. 31 от договора и съпоставянето ѝ с тази на чл. 17 т.1 от раздел IV, уреждаща задължението на Общината като възложител да уведомява предварително изпълнителя за дейностите и СМР, които да бъдат извършени посредством възлагателно писмо. В цитираната клауза на чл. 17 т.1, ясно е посочено, че това възлагателно писмо следва да съдържа ориентировъчни количества на видовете работи и материали на база на ПКСС /предварителна количествено –стойността сметка/. Същевременно в чл. 32 от договора изрично е предвидено задължение за изпълнителя да изготвя тази сметка /ПКСС/, придружена с графичен материал и да я представя за съгласуване от възложител. От това следва изводът, че на процедурата по възлагане на конкретни ремонти и СМР в хипотезата на чл. 17.1 от договора /чрез възлагателно писмо/ страните са придали значение на сложен фактически състав, едва след изпълнението на който се стига до възлагане на изрично определени СМР. Част от тази процедура е извършването на конкретна преценка и степенуване по важност на предложените за съответния месец ремонти. Това изрично е уредено в изречение последно на чл. 31 от обсъждания договор, според който: „видовете дейности по местоположение в доклада следва да бъдат предварително съгласувани и степенувани по важност от съответния директор на Център за административни услуги или кмет на населено място“. От разписаните в договора правила става ясно, че самата община, в качеството на възложител и определила в кои етапи кои нейни служители следва да вземат участие, както и че в етапа, следващ извършването на обходите и изготвянето на ежемесечния доклад, компетентни да съгласуват степента на важност на ремонтите са или директорът на Център за административни услуги или кметът на съответното населено място. Тези изводи се подкрепят и от представените от въззивното дружество писмени доказателства – доклади за необходимите ремонтни дейности, в които в съответен брой позиции са изброени участъците, нуждаещи се от ремонт /така например 129 участъка са посочени в доклада за м.02,2021 г., 127 броя - в доклада за м.01, 2021 г. , 124 броя -в този за м. 12, 2020 г. и т.н./, като само за някои от тях е посочено, че са от I /първа/ степен на важност, а за останалите липсва информация. Що се отнася до ул. Св. Патриарх Евтимий, то следва да се спомене, че в докладите, представени пред въззивната инстанция изобщо не е указана степента на важност на необходимите за този участък ремонти. Впрочем липсва информация и относно неотложни и аварийни по своя характер ремонти, за извършването на които съгласно клаузата на чл. 17.2 от договора, е достатъчно възложителя само да уведоми изпълнителя без да издава възлагателно писмо, предвидено по чл. 17.1 от раздел IV. Ето защо и с оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че правилно районният съд е приел, че

изпълнителят трябва да отговаря на основание чл.47 от договора пред възложителя за претърпените от последния щети, в случая изразяващи се в заплащане на обезщетения на ищеца. В този смисъл съдът намира направените от Щрабаг ЕАД оплаквания за неоснователни. Ирелевантни са и въведените в жалбата твърдения и оплаквания за това, че общината след завеждане на делото е възложила извършването на ремонт на процесния участък, но на друго лице, както и че общината не възлагала ремонти по ул. Св. Патриарх Евтимий, тъй като такива следвало да бъдат извършени в рамките на планиран цялостен ремонт на улицата, за извършването на който имало открита процедура по откриване на обществена поръчка за над 2 млн. лева. Ответникът по обратния иск е търговско дружество и грижата, с която следва да изпълнява задълженията си по сключения договор е в завишена степен. За да се освободи от отговорност за неизпълнение на договора, изпълнителят следва да установи, че е изпълнил точно и в срок поетите от него задължения, каквото доказване по настоящото дело не е проведено.

По изложените съображения депозираните по делото въззивни жалби следва да се оставят без уважение, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Предвид изхода по делото и неоснователността на подадените жалби, право на разноски има въззиваемата страна, чийто пълномощник своевременно е заявил искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на предвиденият минимален праг, в Наредба № 4 от 2014 г. за определяне на минималните адвокатски възнаграждения, като се претендира същото да бъде присъдено на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА директно в полза на адв. Стоян Петров. С оглед изложеното ответникът по главния иск – Община Бургас следва да бъде осъдена да заплати на пълномощника на въззиваемата страна сумата от 335 лева, адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2, във вр. с ал. 1 т. 2 от ЗА. Сума в същия размер следва да бъде присъдена в полза на Община Бургас, която да й бъде заплатена от ответника по обратния иск „Щрабаг“ ЕАД при условие, че общината заплати присъденото с настоящото решение възнаграждение на въззиваемата страна. Направените от двамата жалбоподатели –Община Бургас и „Щрабаг“ ЕАД разноски за въззивното производство следва да останат в тежест на всяка една от страните така както същите са сторени.

На основание чл. 280, ал. 3 ГПК решението не подлежи на касационно обжалване.

Така мотивиран, Окръжен съд Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260872 от 15.12.2020 г. по гр.д. № 10788/2019 г. по описа на Бургаския районен съд.

ОСЪЖДА Община Бургас, Булстат 000056814, с адрес: гр. Бургас,

ул."Александровска" 26, представлявана от кмета Димитър Николов да заплати на адвокат Стоян Петров Петров, ЕГН ***** от Адвокатска колегия Бургас сумата от **335 лева** /триста тридесет и пет лева/ на основание чл.38, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА „Щрабаг" ЕАД, ЕИК 130463628, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Илинден, ул. "Кукуш" 1, представлявано от Херберт Франц – Ксавие Шустер да заплати на Община Бургас, с адрес гр. Бургас, ул."Александровска" 26, представлявана от кмета Димитър Николов, след като същата изпълни настоящото решение, в частта за разноските, сумата от **335 лева** /триста тридесет и пет лева/ - присъдено възнаграждение за адвокат в полза на въззиваемата страна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____